

kan vælges og ikke vælges, set ud fra et forbrugersynspunkt.

Så har der i diskussionen været talt om Nestlé og Toms Chokolade. Jeg tror godt, jeg vil læse op fra tidsskriftet Tænk, et af regeringens egne tidsskrifter, som de heldigvis ikke selv redigerer, der i oktober 2005 beskrev, hvordan en dreng, der blev 12 år, blev transporteret til en plantage i Elfenbenskysten, hvor han arbejdede 2½ år op til 14 timer i døgnet 6 dage om ugen. Han fik pisk, hvis ikke han arbejdede hårdt nok. Han så børn, der prøvede at flygte fra plantagen, få skåret fødderne op, så de ikke kunne løbe væk en anden gang. Drengen fik ikke løn, han fik kun lige mad nok til at kunne overleve.

Kl. 19.50

De beskriver her, hvordan flere tusinde vestafrikanske børn gennem årene er blevet fjernet fra deres familier og tvunget til at arbejde som slaver i kakaoplantagerne i Elfenbenskysten og i Ghana. Ghana er verdens største producent af kakaobønner.

Det er altså det, vi udsættes for, når vi køber KitKat, når vi køber Rittersport, når vi køber After Eight, Toms Guldbarre, Marabou og alt det andet chokolade.

Nogle har nævnt Nestlé undervejs. Jeg vil sige, at Nestlé i hvert fald er en af de virksomheder, der har sagt, de vil gøre noget ved det. Men lige præcis fordi der ikke er oplysning på chokoladepakken om, hvor kakaoen kommer fra, og hvordan den er produceret, har vi ingen chance for at vide, når vi køber en KitKat, hvordan chokoladen i den KitKat er blevet produceret.

Vi kan oven i købet læse i den her artikel, at de, der producerer Toms Guldbarrer og de andre ting, erkender, at de ikke er i stand til at garantere, at der ikke ligger børnearbejde bag deres chokolade, fordi de ikke har aftvunget leverandøren af chokoladen oplysning om, hvor tingene kommer fra, og hvordan de er produceret.

Det viser jo i al sin enkelhed, hvor nødvendigt det er, at vi skaffer os større information for på den måde også at presse kaffeproducenterne og kakaoproducenterne, som jeg snakker om her, så de er i stand til at fortælle, hvordan varerne er produceret, og kan garantere, at de ikke er produceret ved hjælp af børneslavearbejde.

Det er da egentlig ikke særlig revolutionært eller systemoverskridende – det burde i hvert fald ikke være det – at forlange af en regering, at den støtter en lovgivning, der kan garantere os, at når vi spiser chokolade, er vi ikke samtidig med til at støtte børneslavearbejde. Det synes jeg

alle her burde kunne samles om. Og det er en af de ting, det her forslag går ud på.

Som jeg sagde før, er det jo ikke alene en hjælp til at sørge for, at virksomhederne opfører sig ordentligt og har tjek på deres forsyningslinjer, men det er altså også en hjælp til os til at gå ud og eftertjekke en virksomhed, som på deres hjemmeside skriver, at de opfører sig socialt ansvarligt, at de er imod børnearbejde, støtter ILO's konventioner og er for menneskerettighederne. Så hvis vi har sådan en database, er vi i stand til at gå ud og kontrollere, om det, de skriver, passer med virkeligheden.

Jeg vil gerne sige, at det altså ikke er mere vidtgående end som så, for som hr. Rune Lund lige nævnte før i en kort bemærkning, har man i Storbritannien i det britiske parlament vedtaget en oplysningspligt på det her område i det, man kalder Companies Act, som kræver, at alle børsnoterede virksomheder i England årligt indberetter om sociale og miljømæssige spørgsmål. Forud for hele processen omkring den lovgivning, de lavede derovre, havde der været 100.000 henvendelser, som bakkede det her op, til det britiske parlament.

Så der er jo ingen tvivl om, at det er en sag, der engagerer mange mennesker, og der er ingen tvivl om, at det kan gennemføres, hvis ellers der er vilje til at gennemføre det – det er altså som sagt sket i England – så man på den måde får afkrævet virksomhederne oplysninger om den måde, der produceres på, og så vi er i stand til at kunne vejlede dem, retlede dem, og i givet fald at kunne vælge det rigtige produkt.

Så vil jeg afslutte med at sige, ligesom under det forrige punkt, at meningen med de forslag, vi har fremsat her i dag – og nu kommer vi snart til et tredje – altså er at rejse en debat om, hvordan globaliseringen skal udvikle sig. Skal det være globalisering med en negativ spiral, hvor de, der er i stand til at gennemtvinge de ringeste arbejdsvilkår for deres ansatte, er dem, der vinder og scorer den højeste gevinst på bekostning af dem, der er mere ansvarlige over for deres ansatte og over for miljøet? Eller skulle vi i stedet for den negative spiral ikke have en positiv spiral?

Hvordan man gør det, hvordan man i det hele taget sikrer en mere socialt ansvarlig globalisering, kan man debattere med Enhedslisten og med alle mulige andre ved at gå ind på det, jeg nævnte før, glob-blog.dk, og deltage i en diskussion om, hvordan globaliseringen skal udvikle sig.